

MALE NOVICE

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 20 v. — Po pošti se list ne pošilja.

Slovensko mestno gledališče.

Ko se je ob velikanskem navdušenju vseh štajerskih Slovencev leta 1861 kot ena prvih, na Slovenskem odprla mariborska čitalnica in so se v nji pričele skromne predstave, si tudi naši najbolj navdušeni rodoljubi niso drznili upati, da bomo nekaj manj kot šestdeset let pozneje v Mariboru otvorili veliko slovensko mestno gledališče. Dne 27. t. m. bomo doživeli v naši kulturni zgodovini znameniti dogodek, da se bo razlegla slovenska beseda raz mariborski mestni oder. Priprave so se izvršile natančno in solidno. Ravnateljstvo je prevzel g. Hinko Nučič, naš najboljši igralec in glediški organizator, ki je lansko sezono organiziral ljubljansko gledališče in ga iz popolnega razpada dvignil do umetniške višine. Otvoril je takoj dramatično šolo. Njegovemu neumornemu prizadevanju se je posrečilo zbrati precejšnje število gospodov in gospodičen, ki se sedaj vadijo v glediški umetnosti in bodo sodelovali pri uprizoritvah.

Objavljenemu repertoarju nimamo načeloma ničesar ugovarjati. Posamezne točke seveda niso obvezne in se bodo tekom sezone lahko še kaj dodalo, oziroma izpremenilo. Iz slovenskega slovstva so izbrane najboljše igre. Izbira ni lahka, ker naše dramsko slovstvo je jako revno in je malo reči, ki bi bile dovršene v vsakem oziru. Nekaj jako lepih reči nam obeta iz hrvaškega slovstva, na primer prekrasni Vojnovičev „Ekvinokij“. Uprizoritev bo pač tehnično zelo težka, a upamo, da bo ravnateljstvo premagalo te težave. Dalje krasno Ogrizevičevo „Hasan aginica“, za katero je zagrebško gledališče obljubilo celo opravilo. Zasebno smo slišali, da se misli tudi na Gunduličevo „Dubravko“. Gundulič je najslavnejši jugoslovanski pesnik, ki je živel pred tristo leti v našem Dubrovniku. Njegova „Dubravka“ je simbolična drama, ki opeva zaroko Jugoslavije z jadranskim morjem. To je sploh najlepše dramsko delo v celi jugoslovanski književnosti.

Gledališče se otvori z žaloigro „Tugomer“, katero je spisal slavni slovenski pisatelj Jurčič že pred 50 leti. Ta žaloigra obravnava boje med Slovani in Nemoi v XII. stoletju v Braniboru, v okoliceh sedanjega Berlina. Ta igra je bila ves čas pod Avstrijo prepovedana, po razsulu Avstrije so jo pa igrali v Ljubljani z velikanskim uspehom in v glavni vlogi je nastopal Hinko Nučič.

Občinstvo naj bi hitelo z naročevanjem lož in sedežev. Obstoj gledališča je zagotovljen, tako, da se ni nikomur bati, da bi prišel ob svoj denar. Nasprotno bo pa marsikom žal, ako bo prišel prepozno. Cena je za sedanje vrednost denarja jako nizka. Obstoj slovenskega gledališča je v Mariboru za razvoj slovenskega jezika velikega pomena. Tukaj, na obmejnih krajih, se je vsled nemškega uradovanja, nemških šol in vladanja nemščine v vseh višjih krogih, slovenska govornica tekom časov zelo izkvarila in okorenela. Potrebno je torej, da vidi ljudstvo z javnega odra vso blagozvočnost in prožnost našega jezika, občuti bogastvo oblik in fineso v izražanju čustev. — Naj živi, raste in procvita!

Naše najnovejše zahteve od mariborske policije.

Nikdo od dalje časa v Mariboru živečih Jugoslovanov ne more in ne sme prezreti zasluge, katere si je pridobila naša narodna policija za mesto Maribor. Res hvaležni moramo biti višji oblasti, da je poslala ravno v našo obmejno, postojanko, ki je bila in bo izpostavljena raznim zunanjim in notranjim nevarnostim, naši državi preko prezira smrti vdano, zvesto in vsestransko delavno ter pazno policijo. Nikakor ne smemo prezreti onih znanih pozimskih nemškutarskih demonstracij po Mariboru. Kedo je v enem kritičnem dnevu za vedno ugnal naše narodne in predrzne nasprotnike? Bila je naša policija, ki je s samozavestnim, energičnim nastopom razkropila demonstracijo nemško in nemškutarsko — nahujskano drhhal. Od tedaj se niso več drznili naši sedaj prisiljeni drugonarodni državljani, nastopiti javno, očito in s silo proti priklopitvi Maribora k Jugoslaviji. Jekleni bič je tedaj pripognil v prah prisiljene pokorščine nemško drznost, ne — blaznost! Naša policija pa je dokazala svojo junaško zvestobo tudi v oni noči komaj minulih mesecev, ko je vsled pijanosti poounjeno in od hujskačev zdvijano vojaštvo hotelo z oboroženo silo napraviti nered in zmedo po celem mestu. Policisti so zastražili tedaj dravski most in ga držali napram upornikom, dokler ni došla od drugod zmagovalna odpomoč. Torej v kritično resnih dneh, v katerih je bila usoda obmejnega Maribora nekako na tehtnici, je pripomogla policija naši pravični stvari do zmage. Zgodovina mariborskega mesta bo enkrat te zasluge naše policije in njenih poveljnikov morala belježiti na pohvalno in za nas Slovence odločilno plat. Po podpisu mirovne pogodbe od strani Avstrije je zatonila tudi drznost naših nemškočutečih mariborskih drznežev, vojaških izgrediv se nam menda tudi ne bo več bati, pa naša policija je v teh kratkih dneh zmagoslavlja in mestnega mira popustila v svojo čuječi pozornosti in energično hitrem nastopu. Res, podnevu in pri solučnem svitu krilatita in vladata nad Mariborom mir in red. Pa noč ima svojo moč, in tako je tudi žalibog v zadnjem času v našem mestu. Nočni mir, red in varnost nam motijo, krutijo in ogrožajo razni elementi v uniformah. Proti tem nočnim kršiteljem postave je pa naša policija v nekakem strahu preveč popustljiva, večkrat naravnost slepa. Ovadbe proti tem „uniformarjem“ policija slika preveč v megleni luči, jih predolgo zavlačuje, da dospejo na višja mesta še le tedaj, ko so jo krivci odkurili kdo ve kam ali se pa v dnevni treznosti skrbno skrili. Proti tem upornikom in nasprotnikom vsake postave, četudi se ponašajo z uniformo, bo treba nastopiti od strani policije z vso močjo ostrostjo, naglico in eneržijo po vseh ulicah in lokalih, osobito onih ob — Dravi. S temi vrstami pa mi nikakor ne mislimo ovajati naše narodno zaslužene policije, ampak smo samo opomnili k neustrašivosti proti vsacemu, ki bi se drznil previsoko stopiti preko praga dnevnih in nočnih postav, ukazov ter

prejovedi. Torej brez zahrbtnega ovaduštva; le v prijateljskem opominu!

Razne novice.

Dr. Pavlovič se še vedno pogaja z opozicijo, da bi dovedel razne parlamentarne stranke do medsebojnega sporazuma, ki bi omogočil sestavo novega kabineta. Radikalcev ni mogoče popeljati na sporazumna tla, dokler se ne vrne in ne sporoči o zunanji politiki delegacija iz Pariza. Radikali so prepričani, da bo Pašič koval in varil novo vlado. Tudi želja Narodnega kluba temelji na odločni zahtevi, da se prepusti radikalcem sestava vlade. Neodvisni radikalci so za Protiča, Ribarac in njegova skupina ter Jugoslovanski klub pa za koncentracijski kabinet.

Ves trud pogajanj dr. Pavloviča je bil dosej zaman. Pavlovič je bil tudi pri Aleksandru in mu javil, da se ni mogoče sporazumeti z voditelji strank glede sestave koncentracijske vlade.

Zborovala je tudi opozicija. Na tem zborovanju se je naglašalo dejstvo, da se še doslej ni uradno razglasilo: ali je ostavka Davidovičeve vlade sprejeta ali ne. Tudi se še ni službeno objavilo, da je poverjena Pavloviču naloga glede sestave nove vlade.

Ker je obolel finančni minister dr. Veljkovič ga nadomestuje prejšnji prometni minister Valovič.

V ministrstvu za trgovino bo upeljan oddelek za uvoz tor izvoz, načelnik bo dr. Slokar.

Pred volitvami v beogradsko zbornico se bodo vršile občinske volitve po celi kraljevini. Po občinah se že pripravljajo volilne listine.

Nadzornik ministrstva za finance odide spremljan od uradnika Narodne banke v Pariz, da prepeljeta v domovino tretji transport novih naših bankovcev. Do sedaj je že tiskanih 1.200.000.000 dinarjev.

Beogradska vlada je dovolila, da smejo tudi pri nas že itak neizmerno dragi lekarnaji prodajati zdravila po istih cenah kot v Srbiji. Ta odredba pomenja za lekarnarje ogromno povišanje vrednosti obstoječih zalog. Cene zdravilom v razprodaji na drobno bodo poskočile za trikrat od dosedanjih. S to naredbo pa je naša vlada zopet razširila že itak polne žepke lekarnarjev in jim z vladno naredbo dovolila, da uganjajo svojo vojno dobičkarstvo z uradno dovoljenim dobičkom. Onim, ki imajo, se še doda, ubogim pa se jemlje in trga še ona troha, ki si jo prislužijo z delom in trudom.

Naše krone imajo nasproti ameriškemu dolarju vrednost 12:1, t. j. en dolar je vreden nad 60 K. Francoski frank je poskočil v vrednosti in velja 1 frank K 6'70.

Avstrijska ljudovlada je sklenila z raznimi sosednimi državami trgovske pogodbe. Zavezala se je, da bo oddajala v zameno za živila razne industrijske izdelke, katerih pa niti sama nima, ampak jih mora dobavljati iz Nemčije. Vse te trgovinske pogodbe so bile kot nekoč avstrijska zavlačevanja vojne na — „puf“.

Vsled pomanjkanja premoga na Dunaju je ustavljen promet cestnih železnic, gostilne se morajo zapreti ob 8. uri zvečer. Ako se v tem oziru ne odpomore v kratkem, bodo tudi dunajske tiskarne prisiljene, da prekinejo svoje delo.

Na Dunaju vlada neznošno pomanjkanje stanovanj. To stanovanjsko bedo povzroča dejstvo, ker še posedajo na Dunaju razne vojaške panoge svoje pisarne in lokale. Avstrijska vojna se je razkropila na vse štiri vetrove, a ostale so stare avstrijske vojaške pisarne, ki zavzemajo na Dunaju še sedaj nič manj nego 5000 sob. Kaj takega si ne privoščijo niti naša kraljevina, pač pa — avstrijska ljudovlada!

Bratje Nemci in Italijani v Beljaku se se med seboj stepli do ran in krvi. Mi jim častitamo k tej krvavi pobratimiji!

Vse bojne ladje, ki se nahajajo v reški luki, so se pridružile d'Annunziju. Gabriele sam se bore malo meni zato, da italijanska vlada proglašča njega in njegovo vojaštvo za dezertarje. On in njegovi vojniki se mislijo braniti in boriti za posest Reke do zadnjega zdihljaja.

S suhega blokira Reko italijanska brigada, ki zapira in brani v mesto vsak dovoz živil. Glad bi naj prisilil upornike k predaji.

Kolikor do sedaj znano, je vsebina mirovne pogodbe z Bolgarijo ta-le: V Bolgariji se odpravi splošna vojaška dolžnost in obdrži le oborožena policija 20.000 mož in 10.000 colninskih paznikov in orožnikov. Vojna odškodnina znaša dve in eno četrtino milijarde levov, ki se mora plačati tekom 37 let. Ustanovi se preiskovalna in kontrolna komisija.

Bolgarija je obdačila svoje vojne dobičkarje. Ta davek je prinesel v bolgarsko državno blagajno 200 milijonov levov. Tudi Jugoslavija bi si lahko zakrpala svoje blagajne z zdravimi ter opravičenimi davki na naše brezštevilne vojne dobičkarje.

Vrhovni svet v Parizu je ugotovil besedilo mirovne pogodbe za Bolgarijo. Tracijo dobi Grška, Bolgariji pa se zagotovi prost gospodarski promet do Egejskega morja pod gotovimi pogoji, ki se bodo šele določili.

Mirovna konferenca se bo izpremenila v medzavezniško konferenco, ki bo poslovala s presledki in stolovala v Londonu.

Ameriška misija preskrbuje dnevno v Pragi 50.000 otrok. Po celi Čehoslovaški pa 400.000 otrok. Misija pa bo v jeseni sprejela v svojo oskrbo pol milijona otrok.

Prebivalstvu Maribora! Prostovoljno gasilno društvo in njegov rešilni oddelek se sedaj vsled ogromno naraslih vzdrževalnih stroškov (konji, krma, plače za kočijaže, bencin, obvezila itd.) mora boriti z velikimi denarnimi težkočami. Ker so se pa v zadnjem času darila dosedaj požrtvovalnega prebivalstva zelo zmanjšala, se je odbor gasilnega društva, da se omogoči delovanje te občekoristne naprave še tudi v bodoče, odločil prirediti veliko dobrodelno veselico z bogatim sporedom. Na Glavnem trgu v Mariboru bo velika ljudska tombola z velikim številom dobitkov. Odbor se obrača s prisrčno prošnjo na prebivalstvo, da mu nakloni dobitke in darove v denarju. Vsak najmanjši dar se hvaležno sprejme. Naj sleherni brez razlike narodnosti in vere kar najizdatneje podpira ta zavod, ki je namenjen splošnem blagru mariborskega mesta.

Cvetlični dan v Mariboru. Mariborsko prostovoljno gasilno društvo in rešilni oddelek priredita pod pokroviteljstvom gospoda vladnega komisarja dr. Pfeiferja dne 27. in 28. septembra t. l. cvetlični dan. Z ozirom na dobrodelne namene so uljudno naprošene dame mariborskega mesta — brez razlike narodnosti — da se udeležijo cvetličnih dni s prodajanjem cvetlic, ter da to pismeno javijo gospodu Heinzu Scheidbachu, cesarja Viljema trg šte. 9, III. nad-

stropje, ali se pa osebno javijo v poslopju prostovoljne požarne brambe, Koroška cesta šte. 12, med 11. in 12. in med 16. in 17. uro.

Dobrodelne slavnosti v Mariboru. Kakor je razvidno iz razglasa v inseratnem delu, se vrši dne 27. in 28. septembra cvetlični dan. V nedeljo naio med 10. in 12. uro predpoldne v mestnem parku promenadni koncert godbe delavnice južne železnice pod vodstvom kapelnika gospoda Schönherr. Popoldne ob 4. uri na Glavnem trgu ljudska tombola. Dobitki bodo v živilih in predmetih, ki jih je sedaj težko dobiti. Na Glavnem trgu igra, tudi godba. Zvečer bo pa v Götzovi dvorani veselica z bogatim vspreodom.

Stanovanjska beda v Mariboru. Dasiravno se novi vodja stanovanjskega urada trudi, da bi zmanjšal stanovanjsko bedo, vendar še stanuje kakih 50 do 60 družin vedno v železniških vagonih, dasiravno se bliža mrzel letni čas. Nekaj se bo moralo storiti. Samo jadikovanje nič ne pomaga. Priporočamo stanovanjskemu uradu dvoje: 1. skrčiti in omejiti prešerni gospodi v Mariboru (posebno nemški) število sob do skrajne potrebe in 2. železničarske družine, ki stanujejo v železniških vozovih, na Tezni in drugod, nastaniti v številnih gosposkih vilah, hišah in velikih viničarijah v Krčevini in Lajteršpergu. Dognano je, da se samo v občini Lajteršperg dobi mahoma najmanj 60 lepih in zdravih stanovanj v najbližji okolici. Cemu je treba n. pr. velikemu Nemcu Wögererju, dr. Mravlaggu, Pugel-Rossmanu, Koschineggu, Girstmayrju, Ogrisegu, Derwuscheku, vinotržcu Kollerju, Wastianovki in enakim velikašem po 6 do 10 popolnoma praznih sob! Rekvirirajte enostavno ta stanovanja, uredite za silo več kuhinj in kar nakažite stanovanja za penzioniste in železničarje. Če stari železničarji lahko stanujejo celo na Kosaških, na Meljskem bregu, pri Treh ribnikih, bodo pač tudi drugi morali biti zadovoljni z udobnimi stanovanji v zdravi naši okolici.

Doslej se je naš pritlikavi nasprotnik „Delavec“ le tu in tam prav nerodno in kolovratasto spodtaknil ob kako naših notic. V četrtkovi številki pa mu je zasmrdel naš članek v Gospodarju. Navadno se polemizira med olikanci proti člankom stvarno in z dokazi, ne pa z zarobljeno surovostjo, ki ne pove nič, pač pa pogrezne polemika še bolj globoko v brezdnost njegove duševne nezmožnosti. Vsak trezno, pošteno in narodno misleč Slovenec nam bo moral pritegniti, da je duhovščina postavila temelj našemu narodnemu šolstvu, na tej podlagi je tudi vedno zidala z vso požrtvovalnostjo s pomočjo poštenega in versko narodnega učiteljstva. Ker pa skuša novi šolski zakon krivično kršiti in duhovništvu odvzeti ta od njega postavljeni in negovani versko šolski temelj, je pač umljivo, da si mi versko narodni vodje našega krščanskega ljudstva ne bomo pustili kar mirno izviti in izdreti iz rok vseh dosedanjih naših zaslug na polju šolstva. Da bi se pa bil, drznil sploh kedaj itak predaleč sežni delokrog farovških kuharic raztegniti se na plan šolstva, je laž in surovo nesramno blatenje in podtikanje. Ko bi sotrudniki „Delaveca“ večkrat vzeli v roke vsaj kako ljudsko šolsko knjigo, bi ne spuščali v javnost tako debelih budalosti in mlakužastih surovosti. Te Delavčeve polemike proti nam mora pisati človek, ki je vedno pijan, ker trezen bi se jih sramoval, četudi bi bil duševno še tako visoko zaplankan in z budalostjo obit.

„Delavecu“ seveda ni ljubo, da se mi zaletavamo v stolnico in zahtevamo slovensko službo božjo. To postcpanje tega lističa, pa je tudi razumljivo, ker je ponudil roko invalidni tetki „Mariburgerici“. Saj žurnalistični delokrog „Delaveca“ se suče samo krog Sušteršiča, ki je že davno v Svici, krog D' Annunzija v Reki in krog pobratimske Marburgerice. Seve, čas mu ne dopušča, da bi vsaj tu pa tam prijel zaplug na narodnem polju in se vsaj enkrat lotil kace-

ga mariborskega nemčurja ali Nemca. Oprostite! Spozabi! sem se! Nemei, nemškutarji in Delavec so si najnovejši bratje. Castitamo k tej pobratimiji!

Komaj smo si popolnoma zagotovili posest Maribora, že skušajo na mariborskem kolodvoru z upeljavo nemščine in sicer pri onih fantalinih, ki tekajo pred vlaki in se zadirajo na vse grlo: „Wosser! Frankfurter!“ To pa ne samo pri dunajskih vlakih, v katerih se menda res vozijo trdi Nemei, ampak pri vseh, celo onih proti Ljubljani! Mi smo pa mnenja, da bi tudi prusak iz „jeklenega“ rajha razumel: Voda! Hrenovke! če bi bil žejen ali lačen. No, če pa bi že res ne razumel, pa bo vsaj videl vodo in klobase. Nemške oči pa tudi menda spoznavajo in ločijo: vodo od zraka, klobaso od kamena. To pobalinsko predržno nemškutarstvo, ki je naravnost izzivalno, se mora prepovedati za prihodnost.

„**Tih prijatelji**“. V Mariboru imamo celo vrsto tihih prijateljev Jugoslavije. Med take štejemo tudi hišnega posestnika Kukovitscha v Mlinski ulici št. 33. V tej hiši so še sedaj slovenski stanovalci izpostavljeni zasramovanju. Če se n. pr. slovenska deca pokaže na dvorišču, jo s silo naženejo v sobo s psovkami „Windisches Gesindel“ itd. Najzagrižnejša je Kukovitscheva hišnica. Ta strupeno sovraži zavedne Slovence. Kukovitsch ima večjo prazno sobo nalašč zatvorjeno in nametano v njo razno staro šaro, a da bi ta človek pomagal stanovanjskemu uradu do več stanovanj, a tega pa ne. Hišnica je izjavila, da je bolje, če je soba zatvorjena, negč bi Slovenci prebivali v njej. Stanovanjski urad opozarjamo na take tihe prijatelje!

Cistošt v mariborskih ulicah. V Tovarniški ulici nasproti frančiškanski cerkvi stoji hišica zamazana, okrog nje in ob plotu proti Nagyjevi cesti cveti mnogo indijskih cvetk, tu imenujemo to nesnago drugače. Kdo se bo usmilil te nečistosti. Nadalje v Kopališki ulici: velja ravno isto, samo, da se najdejo ob pešpotu tudi še živalski odpadki. To je žalostno da se mestni magistrat prav nič ne zanima za take nedostatke. Potem: most se zmeta zjutraj med 7. in pol 8. uro, ob ¼8. šele privozi voz' z vodo ter poškrpi most. To je narobe svet. Torej preje mora požreti ljudstvo prah, potem še le se istega poplahne z vodo. Sploh je v mestu vse tako zanemarjeno, da se tuji kar zgražajo. Ponoči se človek skoraj ne upa hoditi po tlaku, da ne stopi kam, poleg tega se pa še vedno upa na „polno luno“ ter štedi s plinom na eni strani, na drugi seveda ne. In šetališče na Tegetthoffovem trgu — no, to je postalo opoldansko „ležišče“, a zvečer pribežališče.

V. Weixl, trgovec s papirjem v Mariboru, pravi po lepakih na voglih in v inseratih, da ima „edino slovensko knjigarno“ v Mariboru. Pribijemo, da to nikakor ne odgovarja resnici. Ko še g. Weixl na knjigarno niti mislil ni, je Cirilova tiskarna že imela in jo še ima, žal da je radi pomanjkanja prostorov ne more razširiti. **Prvo slovensko knjigarno** v Mariboru ima torej Cirilova tiskarna in Weixl ova radi tega ni edina! Toliko resnici na ljubo!

Avstrijske kape. Opazujemo, da nosijo zadnji čas poštni in finančni uslužbenci ter jetniški pazniki in sodnijske sluge stare avstrijske kape. Včeraj sem opazil uradnega slugo, ki je še imel na kapi cesarskega orla in napis F. J. I. Za sedanji čas pomeni to naravnost izzivanje.

Ravnanje z vajenci. Onkraj Drave, v bližini Jožefove cerkve, je mesar in izdelovatelj klobas, ki dela izvrstne kupčije. Vse delo pa mu morajo opraviti nepiačani vajenci. — Kaj bi si ta gospod mislil, če bi mu kdo pripovedoval o osemurnem delavniku? On se namreč pri svojih vajencih ne zadovolji niti s šestnajstimi urami dela na dan, ampak ima vpeljan

dohesedno dvajseturni delavni čas. — Ob 3. uri zjutraj budi on dan na dan svoje fante in ko gre ura že na pelnoč, še morajo goniti težke stroje za rezanje mesa, dela, ki se pri drugih obrtnikih opravlja s parno ali električno silo! Ni li oblast poklicana, da napravi tu red in razloži temu bogatašu, da clovek posebno ko še le dorašča, ni nikak stroj, da bi opravljal zastoj najtežja dela noč in dan in žrtvoval svoje zdravje ter si dal za bogatega gospodarja izčrpali svoje sile do zadnjega!

Danes zvečer ob sedmih sestank beguncev iz zasedenega ozemlja v Meščanski dekliški šoli Reiserjeva ulica, prvo nadstropje, vhod od Elizabetne ceste skozi dvojno dvorišče. Predmet: razgovor radi shoda beguncev v Ptuj v četrtek dne 25. t. m. Vabimo k obilni udeležbi.

Današnji trg je bil bolj slabo obiskan. Zakrivil je to očitvidno dež. Speharjev je bilo 10. Pripeljali so 56 prašičev. Cena. Speh: 28 do 34 K, meso 14 do 17 K 1 kg. Krompirja je bilo zelo malo. Bil je okoli 8. ure ves prodan. Malo je bilo tudi perotnine. Jajca pa so popolnoma izganila s trga. Vzrok: Policija odžene vsako žensko, ki prodaja jajce za 5 ali 10 vinarjev dražje, kot so uradne cene. Če boste tako delali, boste imeli trg polagoma prazen.

Karte za premog. Za zimski čas 1919—20 se izdajajo karte za premog. Za dobavo istih mora najemnik stanovanja takoj pri izdaji krušnih kart v Hammerlingovi ulici št. 9 sprejete izjave izpolniti, in jih ravno tam najpozneje do 20 t. m. oddati. Na podlagi teh izjav se bodo izdajale karte za premog hišnim posestnikom proti hišnemu seznamu, hišni lastniki jih potem izročijo strankam. Izdaja za graško predmestje bo 20. oktobra, za mesto in koroško predmestje 21. oktobra, za magdalensko predmestje 22. oktobra, vsakokrat med 9. in 11. uro dopoldne.

Zveza trgovcev v Celju ima večjo množino bencina za razprodajo. Interesenti se naj obrnejo v Ljubljano na prehranjevalni urad, da jim ta izpolni in dostavi nakaznice za dobavo bencina. Po teh nakaznicah se bo razdeljeval celjski bencin.

Umrli so: Kolarič Emilija, Schafner ulica 1. Höchtel Heinrich, Werkstätten cesta 28. Očkerl Mihael, Goričan Juri, Nemes Anton in Bračko Rosalija vsi v javni bolnici. Gartler Roza, Zwettendorfer cesta 23. Dreo Matija, Resel ulica 3.

Promenadni koncert v mestnem parku se vrši jutri od 11. do po pol 13. ure.

V seji sosveta z dne 30. avgusta t. l. je bilo soglasno sklenjeno, da se na sejnih v mestu Maribor pobirajo nastopne pristojbine za: 1 bika, 1 vola, 1 kravo, 1 konja 2 K; 1 tele 1 K; 1 kozo 50 v; 1 ovco 50 v; 1 prašiča pod 20 kg 50 v; 1 prašiča nad 20 kg 1 K.

Karel Kocijančič

kamnoseška industrijska

obit v Mariboru

Schillerjeva ulica 25

in v Pobrežju pri Mariboru

priporoča svojo zelo bogato zalogo v žrkih, nagrobnih spomenikov, ploščah za umivalne mize in za pohištvo, vsa betonska in podobarska dela. Prevzema vsa v njegovo stroko spadajoča cerkvena dela kot oltarje, prižnice, ter sploh vsa cerkvena dela v kamnu, kot svedoči mariborska frančiškanska cerkev. Ves obrat na stroje! Lastni kamenolom pri Slov. Bistrici, industrija za granit, mramor in sienyt.

1664—424

2 učiteljski kandidatini

ali 2 učiteljska kandidata iz boljših hiš se sprejmeta na hrano in stanovanje, nn razpolago je tudi glasovir. Kje, pove uprava lista.

Gostilna pri „SOLNCU“ E. F. Bibič v Pekrah vabi na veselico

v nedeljo, dne 21. septembra popoldne.

Igra kvartet domače godbe.

Izborna nova in stara pekrska, ljutomerska in bizeljka vina, topla in mrzla jedila. **Vstop prost.**

Dijak se sprejme na hrano in stanovanje. Tegethoffova ul. 65, I. nadstr. vrata 4. 202

Učenuca išae Florjan, brivec, Koroška cesta 16, Maribor. 199

Hišnik se sprejme. Prednost ima rokodelec. Vpraša se v upravnistvu lista. 200

Meščansko-kolska učiteljica išče stanovanje 2—3 sobe in kuhinjo in sicer za takoj. Ponudbe na upravo lista. 201

Pohištvo

najboljše kakovosti izdelnja in prodaja po nizkih cenah

Obrtna zadruga mizarstva mojstrov v **MARIBORU**, Grajski trg št. 5.

Kupuje tudi vsakovrtni mizaraki les. 63

V soboto dne 27. in nedeljo dne 28. septembra 1919:

Dobrodelna slavnostna dneva

v prid prostovoljnemu gasilnemu društvu in rešilnim oddelkom v Mariboru.

Sobota in nedelja: Cvetlična dneva. — Nedeljo od 10.—12. ure: Promenadni koncert v mestnem parku. Od 2. ure: Ljudska tombola na Glavnem trgu. Od 6. ure: Dobrodelne veselice s plesom v Götzovi dvorani.